

Doose: Ogsaa jeg skal tillade mig at give dette Lovforslag min anbefaling og udtale Ønsket om, at det maa gaa hurtigt gennem dette høje Ting. Som den højtærede Landbrugsminister bemærkede, er der i det andet Ting sket adskillige Ændringer i det oprindelige Lovforslag. Jeg er i Modsætning til det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) af den Mening, at den Bestemmelse, som er indkommen om, at der ikke skal staa paa Varerne, fra hvilket Land de komme, men Betegnelsen „udenlandsk“, er at foretrække. Det var noget, som blev diskuteret her i Tinget, da Lovforslaget var til Forhandling her i Fjor og til Dels ogsaa i Udvalget, og jeg hørte allerede den Gang til dem, som holdt paa, at Betegnelsen „udenlandsk“ var tilstrækkelig. Lovforslaget gaar jo ud paa at sikre danske Producenter mod, at indførte Varer udgives for deres Produkter, og jeg tror, at det vil være til Gavn ikke alene for Producenterne, men ogsaa for den ærlige handlende, idet den Mand, som ærligt vil handle med danske saa vel som med udenlandske Varer, vil faa en Beskyttelse, som han under almindelige Forhold ikke vilde faa.

Blandt de Bestemmelser, der ere indførte af Landstinget, er ogsaa den, at naar der indkommer Varer, hvis Emballage ikke er stemplet, skulle Varerne selv stemples. Denne Bestemmelse vil jeg haabe, den højtærede Landbrugsminister vil fortolke saa lempeligt som muligt. Hvis f. Eks. en Vare som Æg kommer ind her i Landet, uden at den Emballagen eller Æggene ere stemplede, vilde det ikke være heldigt, at selve Varerne skulde stemples, det kunde ikke godt lade sig gøre.

Bestemmelsen om, at der ved kgl. Anordning kan indføres et Fællesmærke for Flæsk, finder ogsaa jeg meget formaals-tjenlig. Jeg skulde mene, at det vil bidrage til, at vort Flæsk opnaar et lignende Renommé, som vort danske Smør har faaet. Er der noget, som har hjulpet det danske Smør frem i England, er det sikkert Lurmærket — og det er jo ogsaa Meningen her at indføre det som Fællesmærke for Smørret —, og kunne vi finde et saadant Mærke for Flæsket, tror jeg, at dette, der ganske rigtigt, som Landbrugsministeren sagde, anses for det bedste i England, vil vinde endnu mere Anseelse derovre, og at Mærket vil bidrage til, at vi kunne faa en noget højere Pris for vort Flæsk derovre, end Tilfældet er nu. For saa vidt er der kun Grund til at hilse denne Bestemmelse med Glæde.

I § 7, sidste Stykke, bestemmes det, at Importører, Forhandlere, Producenter og Eksportører ere pligtige til at føre en af Politiet autoriseret Bog over deres Virksomhed efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift. At dette vil være til nogen Nytte, indser jeg ikke. Det kan ganske vist heller ikke blive til megen Ulejlighed — det vil jeg ikke paastaa —, men at det skulde være nødvendigt, at f. Eks. Producenter, som producere Smør af pasteuriseret Fløde, det vil altsaa sige alle vore Andelsmejerier, skulle føre Bog over det og derved faa mere Regnskab og Bøgføring, end de have haft hidtil, kan jeg ikke indse. Maaske jeg til Beroligelse kunde faa at vide, hvad Meningen er dermed. Spørgsmaalet er paa den anden Side ikke stort, Mejerierne kunne sagtens slippe over det, saa det skal heller ikke for mig i nogen som helst Maade virke afskrækkende.

At Bødestraffene ere noget nedsatte, hilser jeg med Glæde. Jeg var i Fjor blandt dem, som forlangte Bødestraffene nedsatte, fordi vi syntes, de vare lovlige strenge. Vi bøjede os kun, fordi den højtærede Landbrugsminister sagde, hvad jeg indrømmer var rigtigt, at vi skulde huske paa, at det var saa vanskeligt at faa fat i de Overtrædelser af Loven, det her drejer sig om. Jeg mener imidlertid, at de Bødebestemmelser, der nu findes i Lovforslaget, ere tilstrækkelige til at afskrække Folk fra ethvert Forsøg paa at omgaa Loven. Jeg vil derfor give Lovforslaget min Tilslutning og bede ærede Medlemmer af mit Parti stemme for det.

Svendsen: Der er ingen Anledning til at føre nogen længere Forhandling om det foreliggende Forslag. Vi behandlede det ret udførligt i Fjor gennem alle Stadier og det, som blev vedtaget her ved tredje Behandling, er i alt væsentlig det samme, som nu foreligger for os. De enkelte Ændringer, som ere vedtagne i det andet Ting, vil jeg nærmest se som Forbedringer af Forslaget. Jeg kan i ethvert Tilfælde ikke se, at det paa noget Punkt er blevet daarligere ved de Ændringer, som ere blevne vedtagne i Landstinget med Tilslutning af den højtærede Landbrugsminister. Jeg er derfor enig med ham i Ønsket om, at det nu maa lykkes os at faa denne Sag bragt til en hurtig og lykkelig Udgang, saa at dette Forhold, som efter min Mening har overordentlig stor Betydning for vort Lands Renommé, kan ordnes paa den for vort Eksport mest betryggende Maade. Det er